

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבר.

עין משפט נר מצוה

נב א ב מיי פ"ט מהל
כלים הל' א:
ג ג מיי פ"ט מהל' שאר
אבות הטומאות הל'
ה:
ג ד ה מיי פ"ט מהל' יב:
ג ד ו ז מיי פ"ט מהל' יא:

לענין רש"י

פלאיטור"א
פארדיטור"ל. כ"סא
מקפ"ל.

שיטה מקובצת

א] ומודה ר"ע בשני
חצאי זיתים. ג"ב ע"י
תוס' בכורות דף כג
ע"א: ב] א"ל האלקים
אפי' אמרה לי ר' יוחנן:
ג] אשכחיה לר' אמי אמרה
לשמעתא קמיה: ד] א"ל
מר אסיפא מתני לה ואלא
עולא: ט] יהושע בן נון
מפוטריא לא ציינתא ליה כי
אתא רבין וכל נחותי ימא
אמרה ארישא: ו] והכי
קאמר כיצד הוא עושה:
ז] ר"מ אומר בהא שעדיין
לא ירד לטומאה אינו צריך
לגורו וכו': ח] תחלתו כל
שהוא משתגמר: ט] לא
נשאל הוא והתם קמני
חולקין: י] דצלקיה מצילק
לרחבו ג"ב כוה:

יא] לא יארום בגובו כוה:

יב] ולא במגע דאי
אפשר ליגע כוית כיהוד:
יג] דאפי' דלא הוי כוית
מעורה יחד במקום אחד.
יד] ג"א בקצת ס"י
דאפי' דלא הוי כוית
מעורה יחד במקום אחד
כיון דלאו בעור המטט
שני חצאים יחד טמא:
יז] ות"ק דר' יהודה ס"ל
כ"י ישמעאל וכו':

עד שיהא צורך. כלומר עד הקרקע מפילה: הא הלים וקאי.
שהטפילה מעמידו יפה: ואימא מדרבנן. אדמונת ליה מדר"מ
סייעיה מדרבנן: אלא אמר רבא. שנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה
דחלים לא טהר ויהכא הכי קאמר: כיצד הוא עושה. מתחלתו של
יהא שם תנור עליו: ר"מ אומר. דהא
שעדיין לא ירד וטומאה אינו צריך
לגורו כו': תנור סתלו ד'. אין
תנור פתוח מארבעה ואפילו נגמרה
מלאכתו ושיירי. אם היה גדול
ונטמא ושברו צריך שלא יהא צו שבר
של ד': ד"א. דתחלתו ארבעה
ושיירי ד': בגדול. התורים העשויים
לאפות וללגות דרכן. אבל קטן שעושין
לתינוקות תחלתו כל שהוא: י] **שפוטריא**
מלאכתו. לאחר שנגמר והסיקו אפילו
הוא טמא מקבל טומאה: קמני מיהא
ד"א בגדול דשיירי ד' אבל צריך
מארבעה לא וטמא הוא והתם קמני
חלקו לשלשה אבל לחטים לא סגי ואפי' ג'
דליכא ביה ד' דמדקא מיקל ר"מ
ואומר אינו צריך אלא מנעטו מצפנים
מד' מכלל דרבנן נמי דהא פליגי דאפי' ג'
דלא הו' השבר ד' אפי' ג' צעין דלא
ליהי רובא: הס. דקמני דצעין ד'
ואי לא לא הוי טמא: דללקיה מלאק.
לרחבו ד' שצו אינו עומד יפה: ס"א.
דקמני כרוצא טמא ואפי' ג' דלא הוי ד':
דעדיה גיסטרא. שחלקו לרחבו
צנצנה וכו': ה"ג אמר מר שירי
כרוצו: הא אמרי רבנן ד'. דקמני
ד"א בגדול אלמא צ"ל תחלתו צ"ל
אשירי מודו ליה לר"מ בגדול: **כנסורא**
נר שצעה. קאמרי ד' הואיל ורוצו
צריך מד' הוא לא מטמין ליה כרוצו
דלא חמירי שירי מתחלתו דהא תחלתו
כשהוא שלם לא הוי תנור צריך
מארבעה: והאי דקמני רוצו בתנור
נר תשעה ד' דאפי' ג' דנחלו איכא
ארבעה לא מטמא עד דהוי רוצא
ובהא רבנן לקולא: לא שנו. דאפי' ג'
דשייר זה כדי מעפות בטלה אלא
טלית: אבל עור. כי האי שיעורא:
חשיב. ולא בטיל: **למושב** **וב**
פלאטטור"א ובצנצנ' מהכי לא חוי
למילתיה: **מתנ' עור שיש עליו**
כוי שבר. במקום אחד: הנוגע צריך
היולא ממנו. היינו צאיותו שבר או
צשעה שכנגד אותו שבר: **טמא**.
דשעה הוי שומר כדאמרין (לעיל דף
ק"ט): תחולתי מתחלת: צ"ב. רצועה
ותלתל היולא מאותו שבר ותלוי ודבוק
במקצת וצאיותו יצי ליכא כוית אבל
מעורה הוא לכוית: **מטמא כמשא**.
שהרי נשא כוית נבלה: **ולא כמגע**.
דאי אפשר ליגעיה ביהד ושתי נגיעות
אין מנטרפות: **לא כמגע ולא כמשא**.
כדמפרש שטעור מצטלו: ומודה רבי
עקיבא. דאפי' ג' דלא הוי כוית מעורה
י] צמקוס אחד (א) א] דלאו עור
חיבור שהמטט שתי חצאי זיתים ציחד
טמא: **גמ' לא שנו**. דכוית שלם
דברי הכל לא בטיל אלא פלטמו חיה:
כטרטא. רובע הקצ לשון מורי. ל"א
קף מאזינס: **זימנין**. פעם אחת:
אשכחיה. רב אשעיה לר' חמי: **דימני**
וקאמר. לא שנו דשתי חצאי זיתים לר'
סכין בטל הכי מתוקמא שפיר אי הוו
שלם: **מסני לה**. בתמיה: **ואלא קשיא**.

גליון הש"ס

גמ' ובמה כל שיהא ע"י
צ"ב קן ע"א תוס' ד"ה
מכל:

הגהות הב"ח

א] רש"י ד"ה ומודה ר"ע
וכי במקום אחד ששמיט
ללא עור הוא הרה מיור
שמיטתו:

הגהות מהר"ב

א] רש"י ד"ה ומודה ר"ע
וכי במקום אחד ששמיט
וכי כ"ל:

מוסף רש"י

תנור תחלתו ארבעה.
תנור צ"ל ד' טפחים
מקבל טומאה אם נעמה
מלאכתו ושירי ארבעה.
טמא תנור גדול ושברו
ונשמט ד' טפחים עדיין
טמא (דהו כו). דצלקיה
מצלק. מלאק לשמים
(בבבכות ו). שירי גדול
ברובו. האי שירי אגול
קאי ה"ק שירי גדול צנצו
(דהו כו). בר שבעה.
ד"ה הוי רוצו (שם). כצ"ב.
חוט הכשר (לעיל ק"ט).

כי ממעט ליה מד' מיהא הוי טהור ואמאי והא חלים וקאי. ה"ג האי
תנור דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלא נחמבר:
הבי גרסינן צמשת כלים ט' (צפ"ק) וחכ"א צ"ד"א בגדול אבל צקטון
תחלתו כל שהוא שירי כרוצו משתגמר מלאכתו ולא קאי
משתגמר מלאכתו אשירי כרוצו אלא

אשני תורים גדול וקטן השניים זה
קאי דאין טמא עד שתגמר מלאכתו
וצמר הכי מפרשה ליהו גמר מלאכתו:
הא בתנורא בר תשעה והא בתנורא
בר שבעה. כמו שפירש
צקוטרכס לקולא כן נראה דאין לפרש
לחומרל דבר תשעה דארבעה ובר
שבעה כרוצו דלא עדיף שירי מתחלתו
דהוי דארבעה והכא לא צעי לשניי הא
ללקיה מלאק דארבעה הא דעדיה הא
גיסטרא כרוצו דכיון דמשעה אחת הא
מסתבר צעין אחד מיירי או תרוייהו
ללקיה מלאק או תרוייהו דעדיה
גיסטרא הילכך הוצרך למרז צ"ב
תורים וצעין אחד ריב"א:

אבל פלמתי סכין במשא. וא"ל למאן
דמטני לה ארישא דאפי' כוית
פלטמו צעין טפילה מוקי מילתיה
דר' יהודה דלא חלל המכנס כו'
אי כשנסו וכי עדיף כנסו מפלטמו
יחד כוית וי"ל דאין ה"ג אי נמי לדדיה
ר' יהודה פליג ארי' ישמעאל ור' עקיבא
וס"ל כוית אפילו פלטמו סכין לא בטל
ות"ק דר' יהודה יז כר' ישמעאל ור"ע
דאפי' כוית פלטמו סכין בטל ולמאן
דמני לה אסיפא ר"ע דהא דקמני
הכא בטל היינו בלא כנסו אבל אם כנסו
לא בטיל: (לעיל) **שדחם** תחובים
בקיסם והסיפון. וס"ה בלא תחובים
ונגע זהם דטמא דאי לא תימא הכי
אפילו צמשה לא ליטמו דאם שבר לכלל
מגע זא לכלל משא לר"ע כדאמר
בגמרא וקסברי ר"ע שנוע וחוזר ונוגע
אלא משום דפליג ר"ע ארי' ישמעאל
צעור שיש עליו שתי חצאי זיתים קאמר
דצקיסס כ"ה"ג מודה ליה:
אבל

עליו לרצועה וסנדלין כיון שנתן בו איזמל טהור דברי רבי יהודה וחכמים
אומרים עד שימעיטנו מחמשה טפחים כי ממעט מיהא טהור אמאי לימא
חשיב הכא במאי עסקינן דקא בעי ליה ל' למושב זב: **מתנ' עור שיש**
עליו כוית בשר הנוגע ב' צביע היוצא ממנו ובשעה שכנגדו טמא היו
עליו כשני חצאי זיתים מטמא במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל רבי
עקיבא אומר דלא במגע ולא במשא ט' ה' ומודה רבי עקיבא בשני חצאי
זיתים שתחבן בקיסם והסיטון שהוא טמא ומפני מה רבי עקיבא מטהר
בעור מפני שהעור מבטל: **גמ' אמר** עולא אמר רבי יוחנן י' לא שנו
אלא פלטמו חיה אבל פלטמו סכין בטיל אמר ליה רב נחמן לעולא
אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא אמר ליה אין ואפילו כנפיא א"ל אין א"ל
האלהים ט' אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא ציינתא ליה כי סליק רב
אושעיא אשכחיה ט' ליה לרבי אמי אמרה לשמעתייה קמיה הכי אמר עולא
והכי אהדר ליה רב נחמן א"ל ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא
מולול בשמעתייה דר' יוחנן זמנין אשכחיה דיריב וקאמר לה אסיפא היו
עליו שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר
לא במגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו אלא פלטמו חיה אבל פלטמו
סכין בטיל א"ל מר אסיפא מתני לה ט' א"ל אין ואלא עולא ארישא אמרה
ניהליכו א"ל אין א"ל האלהים אי אמר לי יהושע בן נון ט' משמיה לא ציינתא
ליה כי אתא רבין וכל נחותי אמרה ארישא ואלא קשיא יכדאמר רב פפא

במרוד
ישמעאל לא בטיל אלא פלטמו חיה: מר אסיפא. אשתי חצאי זיתים: מסני לה. לד' יוחנן דפלטמו
סכין בטל הכי מתוקמא שפיר אי הוו תני לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מולול זה: א"ל ר' חמי ואלא עולא ארישא דמיירי כוית
אי כוית שלם צטיל לעולם צטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מצטיל אריש:
צמרוך